

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/43/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314010239
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8314010239.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Evy Pirkovskej na verejnom zasadnutí konanom dňa 04.02.2015 v Prešove takto

r o z h o d o l :

Podľa § 320 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku na podklade odvolania prokurátora

z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/58/2014 z 29.05.2014 v celom rozsahu a trestnú vec obžalovaného H. D., nar. XX.XX.XXXX v P., trvale bytom P., ul. J. č. XXXX/X, nezamestnaného, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, ktorý mal spáchať tak, že

dňa 19.10.2013 v čase okolo 22,00 h v pohostinstve zv. „U O.“, ktoré sa nachádza na Ul. R. v P., po predchádzajúcom slovnom konflikte s J. P. mu bez vážneho dôvodu a bez akéhokoľvek slovného prejavu priložil zbraň k ľavej časti hlavy a niekoľko sekúnd ju takto držal, pričom neskôr so slovami, že sa jedná o atrapu zbrane ušiel,

p o s t u p u j e na prejednanie Okresnému úradu Humenné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/58/2014 z 29.05.2014 bol obžalovaný H. D. podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku oslobodený spod obžaloby prokurátora pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, ktorý mal spáchať tak, že

dňa 19.10.2013 v čase okolo 22,00 h v pohostinstve zv. „U O.“, ktoré sa nachádza na Ul. R. v P., po predchádzajúcom slovnom konflikte s J. P. mu bez vážneho dôvodu a bez akéhokoľvek slovného prejavu priložil zbraň k ľavej časti hlavy a niekoľko sekúnd ju takto držal, pričom neskôr so slovami, že sa jedná o atrapu zbrane ušiel,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku, ktorý bol vyhlásený v prítomnosti obžalovaného, splnomocnenca a prokurátora, podal odvolanie prokurátor ihneď po jeho vyhlásení, čo vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní. Prokurátor v dodatočne predložených dôvodoch odvolania najprv zrekapituloval obsah dôkazov a obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku, pričom zastáva názor, že rozsudok je nesprávny, pretože konajúci súd nesprávne vyhodnotil dôkazy v prospech obžalovaného. Odôvodnenie rozsudku sa v niektorých okolnostiach javí ako rozporuplné. Na jednej strane súd síce konštatuje, že nespochybuje výpoveď

svedkyne G. P., no pripúšťa, že nesprávne vyhodnotila skutkový dej, pričom nemôže vylúčiť omyl pri identifikácii predmetu, ktorý mal obžalovaný priložiť k hlave poškodeného. Súd osobitne zdôraznil, že sám obžalovaný poprel, aby mal v inkriminovanom čase nejakú zbraň, prípadne atrapy zbrane, a nemá povolenie na držanie ani nosenie zbrane, pritom zdôraznil aj to, že pri zadržaní a obmedzení osobnej slobody dňa 19.10.2013 o 23,20 hod. u obžalovaného nebola nájdená žiadna zbraň. Medzi skutkom, ktorý sa udial dňa 19.10.2013 okolo 22,00 hod. a samotným obmedzením osobnej slobody v tom čase podozrivého M. D. dňa 19.10.2013 o 23,20 hod. uplynul dostatočne dlhý čas na to, aby sa prípadnej zbrane resp. atrapy zbrane zbavil. Bolo by naivné sa domnievať, že aj keď má v držbe nelegálne zbraň, aby si túto odniesol domov, najmä ak vedel, že bola volaná polícia, a teda dôvodne sa mohol nazdávať, že bude so situáciou, ktorá sa udiala v pohostinstve, nejakým spôsobom konfrontovaný. Už aj z tohto pohľadu sa rozhodnutie súdu, ktorý rozhodol podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku, teda že sa nestal skutok, javí prinajmenšom za zvláštne. Netvrdí, že obž. M. D. chcel v kritickom čase poškodeného zabiť, prípadne mu aj reálne strelnou zbraňou ublížiť, no v každom prípade vzhľadom na správanie sa manželky poškodeného, toto jeho správanie naplnilo pojmové znaky prečinu podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona. Tiež poukazuje i na to, že vzhľadom na závery znaleckého posudku bola svedkyňa D. P. schopná správne vnímať vzniknutú situáciu a túto následne aj pred orgánmi činnými v trestnom konaní správne reprodukovať. Osobitne poukázala na to, že aj pred znalkyňou popísala zážitok ako traumatický. Vzhľadom na uvedené okolnosti navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a prikázal okresnému súdu vo veci opäť konať a rozhodnúť.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania krajský súd, nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, pričom zistil, že odvolanie je čiastočne dôvodné.

Konanie predchádzajúce vyhláseniu napadnutého rozsudku podľa názoru odvolacieho súdu je v súlade s procesným predpisom. Konajúci súd totiž vykonal dokazovanie v súlade s pravidlami stanovenými v Trestnom poriadku, obžalovanému umožnil vyjadriť sa ku skutku, ktorý sa mu kladie obžalobou za vinu, a k vykonaným dôkazom, tiež mal obžalovaný možnosť vypočúvať svedkov, navrhovať vykonanie ďalších dôkazov svedčiacich v jeho prospech, ako aj predniesť argumenty v prospech jeho neviny v záverečnej reči a poslednom slove. O zákonne vykonané dôkazy konajúci súd mohol opierať svoje skutkové závery, s ktorými sa odvolací súd v podstate stotožnil, avšak nestotožnil sa s právnymi závermi konajúceho súdu vyvedenými z ustálených skutkových zistení.

Je nesporné, že odvolateľ vytýkal napadnutému rozsudku iba spôsob hodnotenia dokazovania, keď vychádzal z hodnovernosti výpovede svedkyne D. P., ktorá mala vnímať udalosti odohrávajúce sa medzi jej manželom, poškodeným P. P., a obžalovaným M. D., pričom čas uplynutý od skutku po zadržanie obžalovaného hodnotil ako dostatočný na zbavenie sa prípadnej zbrane, resp. atrapy zbrane, s vyslovením domnienky, že aj keby mal obžalovaný v nelegálnej držbe zbraň, tak túto by si domov neodniesol aj so zreteľom na vedomosť o privolaní polície a predpoklad, že bude so situáciou, ktorá sa udiala, konfrontovaný.

Odvolateľom vyhodnotenú dôkaznú situáciu zabezpečenú v konaní pred súdom nemožno akceptovať, pretože táto vo svojom súhrne neobsahuje aj zhodnotenie dôkazov svedčiacich v prospech obžalovaného.

Z výsledkov vykonaného dokazovania plynie, na čo poukázal vo svojom rozhodnutí aj konajúci súd, že podľa svedkyne D. P. obžalovaný priložil na pravú časť hlavy v oblasti spánku (i keď obžaloba tvrdí, že zbraň bola priložená k ľavej časti hlavy) jej manželovi zbraň, čo obžalovaný popieral. Okrem tejto svedkyne nikto iný predmet označujúci svedkyňou ako zbraň nevidel, pretože poškodený ho očami neregistroval a svedok M. F., ktorý bol označený svedkyňou D. P. a poškodeným za osobu prítomnú pri tomto incidente, poprel použitie zbrane zo strany obžalovaného voči poškodenému. Svedok F. totiž uviedol, že bol v prítomnosti obžalovaného, poškodeného a jeho manželky, pretože spolu fajčili,

ale počas jeho prítomnosti pri nich nedošlo k žiadnemu verbálnemu ani fyzickému napadnutiu ani k vyhrážaniu sa so zbraňou.

Takýto stav dokazovania vyhodnotil konajúci súd so záverom, že nebolo preukázané, aby obžalovaný priložil zbraň poškodenému P. P. k hlave. Hodnovernosť výpovede svedkyne D. P. súd nespochybnil, ale pripustil jej nesprávne vyhodnotenie prežitého skutkového deja v časti pri identifikácii predmetu, ktorý mal obžalovaný priložiť k hlave poškodeného a to najmä s poukazom na výpoveď svedka F.. S takýmto vyhodnotením dôkaznej situácie, že u svedkyne D. P. mohlo dôjsť k omylu pri identifikácii priloženého predmetu k hlave poškodeného, sa stotožnil aj odvolací súd, pretože okrem svedkyne D. P. použitie zbrane žiadna iná osoba nepotvrdila.

Odvolateľ opieral skutkové závery práve o výpoveď svedkyne D. P., ktorú vyhodnotil ako hodnovernú. Okrem zistenia, že zbraň mala vidieť iba táto svedkyňa, je potrebné poukázať aj na rozpory v jej výpovediach zabezpečených v rámci trestného stíhania, ako aj na rozpory medzi jej výpoveďou a výpoveďou poškodeného, na ktoré poukazyval aj konajúci súd v odôvodnení napadnutého rozsudku a ktoré spochybňujú tvrdenia svedkyne D. P.. Svedkyňa D. P. totiž v prípravnom konaní, kedy si priebeh udalostí mohla lepšie pamätať, uvádzala, že zo vzdialenosti asi jedného metra zbadala ako obžalovaný drží pravou rukou manžela za vetrovku a ľavou rukou mu priložil pištoľ na pravú stranu hlavy na spánok, ale nevyhrážal sa ani zabitím ani inou ujmom, pričom jej manžel po niekoľkých sekundách odtlačil ruku obžalovaného so zbraňou preč. Poškodený nepotvrdil, aby ho obžalovaný držal za vetrovku, ale uviedol, že z ničoho nič pocítil tlak v spánkovej časti, čiže mu niekto priložil nejaký predmet k hlave, a keď sa otočil, obžalovaný od neho utekal preč. Manželka vtedy sedela na lavičke. Už v tejto fáze trestného stíhania výpovede poškodeného a svedkyne sa nezhodovali v opise postavenia obžalovaného a poškodeného, pretože podľa vyjadrenia svedkyne by obžalovaný mal stáť oproti poškodenému, prípadne z boku z jeho pravej strany, aby docielil jeho držanie pravou rukou za vetrovku a mierením zbrane ľavou rukou na pravý spánok. V tom prípade svedkyňa stojaca oproti poškodenému by nemohla dobre pozorovať predmet, ktorý mal obžalovaný v ľavej ruke, pretože by ho obžalovaný zakrýval vlastným telom. To, že obžalovaný nestál oproti poškodenému, možno vyvodíť z jeho výpovede, keď tvrdil, že sa k nemu otočil. Na hlavnom pojednávaní svedkyňa D. P. už nepopisovala vzájomné postavenie obžalovaného k poškodenému, ale poškodený opisoval ich vzájomné postavenie tak, že manželka stála oproti nemu, pri nej stál neznámy pán, svedok F., a k nemu pristúpil obžalovaný. Z uvedeného je zrejmé, že výpovede svedkov z hlavného pojednávania ohľadne ich vzájomného postavenia sú odlišné od ich tvrdení v prípravnom konaní, čo spochybňuje tvrdenia svedkyne D. P. ohľadne použitia zbrane, resp. jej atrapy, práve pre možnosti výhľadu na použitý predmet. Okrem toho zo znaleckého posudku z odboru psychológie plynie, že svedkyňa D. P. popisovala prežitý zážitok ako traumou, v dôsledku čoho mohlo u nej dôjsť k nesprávnemu zafixovaniu si časti prežitého deja.

Pokiaľ obžaloba namietala hodnovernosť výpovede svedka F., o ktorú opieral konajúci súd taktiež svoje skutkové zistenia, z dôvodu, že tento je v priateľskom vzťahu s obžalovaným, táto argumentácia je použiteľná aj pre hodnotenie výpovede svedkyne D. P., ktorá je manželkou poškodeného. V každom prípade však treba uviesť, že v tomto konaní neboli zistené žiadne skutočnosti spochybňujúce hodnovernosť svedka F., a preto konajúci súd mohol vychádzať aj z jeho výpovede.

Okolnosť priloženia zbrane k hlave poškodeného nemožno odvíjať ani od hypotetickej domnienky, na ktorú sa odvolával prokurátor, že u obžalovaného nebola nájdená zbraň v čase jeho zadržania asi 1,5 hodiny po spáchaní žalovaného skutku, keďže táto doba bola dostatočnou na zbavenie sa zbrane, prípadne jej atrapy, obžalovaným.

Vzhľadom k tomu, že tvrdenia jediného priameho svedka sú spochybnené inými dôkazmi a neboli vykonané dôkazy, na základe ktorých by tieto pochybnosti mohli byť vyvrátené, podľa názoru odvolacieho súdu nemožno bez dôvodných pochybností uzavrieť, že obžalovaný priložil zbraň k hlave poškodeného. Platí totiž pravidlo, že uznať vinu páchatela z trestného činu možno iba vtedy, pokiaľ výsledky vykonaného dokazovania jednoznačne a bez pochyb preukazujú priebeh skutkového deja, podstatou ktorého je konanie páchatela naplňujúceho znaky skutkovej podstaty niektorého z trestných činov. V prípade, ak existujú pochybnosti o niektorej dokazovanej skutočnosti, hoci boli vykonané všetky

do úvahy prichádzajúce dôkazy a túto skutočnosť nie je možné ustáliť už žiadnym iným dôkazom, prichádza do úvahy použitie zásady trestného konania „in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech obžalovaného“.

S poukázaním na takéto hodnotenie dôkazov preto aj odvolací súd uzavrel, že použitie zbrane, resp. jej atrapy, obžalovaným v danom prípade preukázané výsledkami vykonaného dokazovania nebolo.

Odvolací súd sa však nestotožnil so záverom konajúceho súdu, že skutok sa nestal. Ak hodnovernosť výpovede svedkyne D. P. je spochybnená iba v časti identifikácie predmetu priloženého obžalovaným k hlave poškodeného, je nutné uzavrieť, že skutok sa stal, a to aj so zreteľom na tvrdenia poškodeného P. P., ktorý opakovane tvrdil, že mu bol priložený nejaký predmet k hlave, avšak vzhľadom na neznámy použitý predmet toto konanie obžalovaného nenapĺňa znaky žalovaného prečinu výtržníctva. Toto konanie obžalovaného však by mohlo napĺňať znaky priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zák. č. 372/1990 Zb., ktorý spácha ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním. Za schválnosti alebo iné hrubé správanie je potrebné považovať také správanie, ktoré nie je v súlade s normami občianskeho spolunažívania, morálky a etiky a vyvoláva u iných osôb pohoršenie a morálne odsúdenie. Konanie obžalovaného spočívajúce v priložení neidentifikovaného predmetu k hlave poškodeného bez akéhokoľvek slovného prejavu na niekoľko sekúnd, po čom ušiel, so zreteľom na predchádzajúce verbálne ataky s poškodeným, by mohlo zodpovedať zastrašeniu poškodeného, resp. schválnosti voči poškodenému zo strany obžalovaného v nadväznosti na ich predchádzajúci konflikt.

Po posúdení konania obžalovaného, ktoré nenapĺňa znaky prečinu, ale ktoré môže napĺňať znaky priestupku, odvolací súd na podklade odvolania prokurátora preto zrušil napadnutý rozsudok a trestnú vec obžalovaného podľa § 320 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku postúpil na prejednanie priestupku Okresnému úradu Humenné ako orgánu vecne a miestne príslušnému.

V závere odvolací súd už iba konštatuje, že pre absenciu doplnenia dokazovania v odvolacom konaní nebolo možné upraviť skutkové zistenia v rozsahu zodpovedajúcom výsledkom vykonaného dokazovania, t. j. že obžalovaný priložil k pravej časti hlavy poškodeného doposiaľ neidentifikovaný predmet, a preto vec postúpil so skutkovým stavom uvedeným v obžalobe.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd iba čiastočne vyhovel odvolaniu prokurátora.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.